

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ เพื่อ :-

1. ศึกษาการใช้บัตรรายการ วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ ประเภทของบัตรรายการ และการใช้รายการต่างๆ ในบัตรรายการของ นักศึกษาในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ ตลอดจนข้อมูลที่น่า มาใช้ค้น และแหล่งที่ได้ข้อมูล
2. ศึกษาความสำเร็จในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ศึกษาปัญหาในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สมมติฐานการวิจัย

1. ประเภทของบัตรรายการ และรายการต่างๆ ในบัตรรายการที่ใช้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ และข้อมูลที่นักศึกษานำมาใช้ค้น
2. ความสำเร็จในการใช้บัตรรายการของนักศึกษา ขึ้นอยู่กับความรู้ เรื่องการใช้บัตรรายการ และการใช้ห้องสมุด

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ทั้งระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ที่ยังคงสภาพเป็นนักศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 272 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล นำผลข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้
สถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม 272 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 160 คน เพศชาย 112 คน มีอายุระหว่าง 18-22 ปี มากที่สุด เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 138 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 121 คน และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 13 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จาก 3 คณะ จำนวน 239 คน นักศึกษาระดับปริญญาโทจากคณะศึกษาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 33 คน ส่วนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นไม่มีการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท

สภาพการใช้ห้องสมุดต่างๆ ไป

นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้ห้องสมุดเฉลี่ย 5-6 ต่อสัปดาห์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นคว้าเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ประกอบการเรียน การทำงาน และการวิจัย ตามที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนวิธีการใช้ห้องสมุดโดยเรียนอย่างเป็นทางการ (เรียนจากวิชาการใช้ห้องสมุดและทักษะการเรียน 421-101 และเรียน

วิชาการใช้ห้องสมุดจากสถานศึกษาเดิม) ร้อยละ 84.56 และนักศึกษาร้อยละ 15.44 เรียนการใช้ห้องสมุดอย่างไม่เป็นทางการ (เรียนด้วยตัวเองจากคู่มือการใช้ห้องสมุด, ได้รับความแนะนำจากบรรณารักษ์ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด เพื่อน และรุ่นพี่ และโดยวิธีอื่นๆ)

การใช้บัตรรายการในห้องสมุด

นักศึกษาจำนวนมากกว่าครึ่ง (153 คน) ส่วนมากใช้บัตรรายการ รองลงมา จำนวน 90 คน ใช้บัตรรายการเป็นบางครั้ง และนักศึกษาจำนวนน้อย (29 คน) จะใช้บัตรรายการทุกครั้ง และนักศึกษากลุ่มใหญ่ (จำนวน 153 คน) จะไม่ทราบว่าห้องสมุดมีการลงรายการในบัตรรายการ 2 แบบคือแบบ AACR 1 และ แบบ AACR 2 และเห็นว่าไม่มีผลกระทบต่อการใช้บัตรรายการ ในขณะที่นักศึกษาจำนวนน้อย 18 คน เห็นว่ามีผลกระทบต่อการใช้บัตรรายการ

วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ

นักศึกษาใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ประกอบการทำ การบ้าน รายงาน มากที่สุดร้อยละ 23.68 รองลงมาจะใช้บัตรรายการเพื่อค้น หาหนังสือและสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ร้อยละ 22.35 อันดับที่สามใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาหนังสืออ่านประกอบวิชาที่กำลังศึกษาตามที่ ตัวเองสนใจคิดเป็นร้อยละ 19.26 จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ ของนักศึกษาส่วนใหญ่เพื่อศึกษาค้นคว้าและนำมาประกอบการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เนื่องจากเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งผลการวิจัยนี้

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Palmer (1970:2413-A) สมภู โสทธิจริยะ (2515: 137-138) และศรีสุดา บุญชัย (2527:70) ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บัตรรายการ เพื่อค้นหาเอกสารและสิ่งพิมพ์สำหรับเขียนรายงานที่ได้รับหนังสือประกอบวิชาที่กำลังศึกษาตามที่สนใจ และหาหนังสืออ่านประกอบวิชาที่กำลังศึกษาตามที่อาจารย์ผู้สอน กำหนด

การมีข้อมูลนำมาใช้ค้นบัตรรายการ

จากจำนวนนักศึกษา 272 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.91 มีข้อมูลมาค้นโดยแยกเป็นนักศึกษาที่มีข้อมูลมาค้นทุกครั้งคิดเป็นร้อยละ 5.88 นักศึกษา ร้อยละ 40.07 มีข้อมูลมาค้นเพียงบางครั้ง และนักศึกษจำนวนเกือบครึ่งหรือร้อยละ 45.96 ส่วนใหญ่มีข้อมูลมาค้นบัตรรายการ ส่วนนักศึกษา จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 8.09 นั้นไม่มีข้อมูลมาค้นบัตรรายการ

ข้อมูลที่นักศึกษานำมาใช้ค้นบัตรรายการมากที่สุด คือ ชื่อเรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 41.85 รองลงมาได้แก่ ชื่อผู้แต่งที่เป็นบุคคล และหัวเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.09 และ 20.48 ตามลำดับ ส่วนข้อมูลอื่นๆ มีการใช้ค่อนข้างน้อย จากข้อมูล ที่นักศึกษามีและนำมาใช้ค้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีเป้าหมายในการค้นบัตรรายการ เพราะมีทั้งข้อมูลชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง หัวเรื่อง และข้อมูลอื่น ๆ สาเหตุที่นักศึกษาใช้ ข้อมูลชื่อเรื่องมากกว่าข้อมูลอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าได้ชื่อเรื่องมาจาก รายชื่อสิ่งพิมพ์ที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน และบางครั้งชื่อเรื่องจะตรงกับชื่อวิชาที่ นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ จึงทำให้การค้นโดยชื่อเรื่องนั้นถูกต้องมากกว่าข้อมูลอื่น ๆ

แหล่งที่นักศึกษาได้ข้อมูลมาเป็นอันดับแรกคือ รายชื่อสิ่งพิมพ์ที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน รองลงมาได้จากรายการอ้างอิงที่ปรากฏท้ายเรื่องให้อ่าน อันดับที่สาม ได้จากแหล่งที่เป็นเพื่อนและรุ่นพี่แนะนำรวมทั้งแหล่งอื่นๆ เช่น จากรายชื่อสิ่งพิมพ์ใหม่ของห้องสมุด จากการถามบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ และจากตู้โชว์หนังสือใหม่ และจากแหล่งอื่น ๆ นั้น แสดงให้เห็นว่าการหาแหล่งข้อมูลจากแหล่งต่างๆ หลายแหล่งนั้นเป็นการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากรายชื่อสิ่งพิมพ์ที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน เพราะมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้นมีการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ดังนั้นแหล่งที่ได้ข้อมูลของนักศึกษาจึงกระจายกันไปหลายแหล่ง โดยมีแหล่งจากรายชื่อสิ่งพิมพ์ที่อาจารย์กำหนดให้อ่านเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Montague (1967, อ้างถึงในประภาวดี สืบสนธิ์ 2526:11) ที่พบว่า ข้อมูลที่ผู้ใช้นำมาค้นบัตรรายการได้มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น รายชื่อเอกสารการอ่าน เชิงอรรถ บรรณานุกรม และคำบอกเล่าของผู้อื่น ผลการวิจัยของศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ (2528 :153) วิไลย์ อัครดิษฐ์ยา (2530: 111) และพิลิปดา นาตะประทีป (2531:76) พบว่าแหล่งที่มาที่นักศึกษาได้ข้อมูลมาค้นบัตรรายการคือ เอกสารประกอบวิชาที่กำลังศึกษาตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้

ประเภทของบัตรรายการที่นักศึกษาใช้ค้น

นักศึกษาจำนวน 22 คนที่ไม่มีข้อมูลมาค้นบัตรรายการนั้นพบว่านักศึกษาจำนวน 19 คน หรือร้อยละ 86.36 จะค้นจากบัตรชื่อเรื่อง และนักศึกษาจำนวน 3 คน จะค้นจากบัตรเรื่อง ส่วนบัตรผู้แต่งนั้นไม่มีการใช้

บัตรรายการที่นักศึกษาใช้ค้นที่สุดคือบัตรชื่อเรื่อง บัตรผู้แต่ง และบัตรเรื่อง ซึ่งสัมพันธ์กันกับข้อมูลที่นักศึกษานำมาค้นบัตรรายการ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางเยาว์ ศรีพรมสุข (2528:60) ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์

(2528 : 155) วิจัย อັดคลิสภา (2530:101) และ จิลิปดา นาคะประทีป (2531:80) ที่พบว่านักศึกษาใช้บัตรชื่อเรื่องมากกว่าบัตรอื่น ๆ ผลการวิจัยนี้ไม่ตรงกันกับผลการวิจัยของต่างประเทศบางเรื่องเช่น Montaque (1967, quoted in Palmer 1972:30-31) ที่พบว่านักศึกษาค้นบัตรเรื่องมากกว่าบัตรผู้แต่งและบัตรชื่อเรื่อง

ประเภทของบัตรรายการที่ใช้ค้นเมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ พบว่าในกรณีที่วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการที่คล้ายคลึงกัน เช่น เพื่อค้นหาหนังสือ และสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด เพื่อค้นหาหนังสืออ่านประกอบวิชาที่กำลังศึกษาตามที่ตัวเองสนใจ เพื่อค้นหาหนังสือ และสิ่งพิมพ์ประกอบการทำกาบ้าน รายงาน เพื่อค้นหาหนังสือและสิ่งพิมพ์อ่านตามความสนใจของตัวเอง และวัตถุประสงค์เพื่อหาตำแหน่งของหนังสือและสิ่งพิมพ์อ่านตามความสนใจของตัวเอง และวัตถุประสงค์เพื่อหาตำแหน่งของหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่ต้องการในห้องสมุดนั้น นักศึกษาจะใช้บัตรชื่อเรื่อง บัตรผู้แต่ง และบัตรเรื่องตามลำดับ เมื่อวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไป เช่น เพื่อค้นหาหนังสือประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อมูลมาค้นที่แน่นอนนักศึกษาจึงค้นจากบัตรผู้แต่ง และบัตรชื่อเรื่องเท่า ๆ กัน รองลงมาจะค้นจากบัตรเรื่อง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Palmer (1970:2413-A) ที่พบว่า เมื่อระดับการศึกษาของผู้ใช้สูงขึ้น ผู้ใช้จะค้นจากชื่อผู้แต่งหรือชื่อเรื่องมากกว่าหัวเรื่อง และเมื่อนักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการเพื่อรวบรวมบรรณานุกรม หรือรายชื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องที่ตัวเองต้องการนักศึกษาจะใช้บัตรชื่อเรื่อง บัตรเรื่อง และบัตรผู้แต่ง ตามลำดับ เพราะชื่อเรื่องบางครั้งจะเหมือนกับชื่อวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ทำให้จำง่ายกว่าหรือเมื่อ นักศึกษาค้นจากบัตรเรื่องเพื่อค้นคว้าในเรื่องที่ต้องการ นักศึกษาสามารถ

หาหนังสือในหมวดวิชาเดียวกันได้หลายเล่ม โดยไม่จำกัดว่าใครเป็นผู้เขียนหนังสือ
เป็นต้น

สำหรับรายการต่าง ๆ ในบัตรรายการที่นักศึกษาใช้ พบว่า นักศึกษาใช้
รายการ ชื่อเรื่อง อยู่ในระดับมาก เพียง 2 รายการเท่านั้น เมื่อพิจารณาการใช้
รายการต่างๆ ในบัตรรายการโดยจำแนกตามวัตถุประสงค์ พบว่า รายการต่าง ๆ
ในบัตรรายการที่ใช้นี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ
เช่น เมื่อนักศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนตามที่
อาจารย์ผู้สอนกำหนด หรือค้นหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ประกอบการทำกรบ้าน รายงาน
นักศึกษาจะใช้รายการ ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง มากกว่ารายการอื่น ๆ และเมื่อนักศึกษา
มีวัตถุประสงค์เพื่อหาหนังสืออ่านประกอบวิชาที่กำลังศึกษาตามที่ตัวเองสนใจ และวัตถุประสงค์
เพื่อรวบรวมบรรณานุกรมหรือรายชื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องที่ตัวเองต้องการ
นักศึกษาจะใช้รายการต่าง ๆ ในบัตรรายการดังนี้คือ รายการชื่อเรื่อง หัวเรื่อง
เลขเรียกหนังสือ ส่วนนักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการค้นหาหนังสือประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะใช้รายการชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่งที่เป็นบุคคล หัวเรื่อง และ
รายการเลขเรียกหนังสือ อยู่ในระดับมาก ไม่ว่านักศึกษาจะมีวัตถุประสงค์ในการ
ใช้บัตรรายการที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันก็ตาม รายการที่นักศึกษาใช้โดยไม่เปลี่ยน
แปลงไป ก็คือรายการชื่อเรื่อง และหัวเรื่อง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัย
ของวิลัย อัครดิษฐ์ (2530:111) พบว่า รายการที่ที่นักศึกษาส่วนใหญ่นิยมใช้มาก
คือ ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ (2528:169) พบว่า ข้อมูลที่ผู้ใช้ใช้มากเรียงลำดับ คือ
ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง หัวเรื่อง และเลขเรียกหนังสือ พิลิปดา นาคะประทีป (2531:
85) พบว่า นักศึกษาใช้รายการชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง หัวเรื่อง และเลขเรียกหนังสือ
ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และหัวเรื่อง ศรีสุดา บุญชัย (2527:70) พบว่า ผู้ใช้ใช้เลข
เรียกหนังสือ หัวเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และแนวสืบค้น และนางเยาว์ ศรีพรหมสุข

(2528 : 61) พบว่าผู้ใช้ใช้รายการเลขเรียกหนังสือ ชื่อผู้แต่งที่เป็นบุคคล ชื่อเรื่อง และหัวเรื่อง ตามลำดับ

จากสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ว่า "ประเภทของ บัตรรายการและรายการต่างๆ ในบัตรรายการที่ใช้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ในการใช้บัตรรายการ และข้อมูลที่นักศึกษานำมาใช้ค้น"

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด เมื่อพิจารณาจาก วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการและข้อมูลที่นักศึกษานำมาใช้ค้นบัตรรายการ ซึ่งได้แก่ ข้อมูลชื่อผู้แต่งที่เป็นบุคคล ชื่อผู้แต่งที่เป็นสถาบัน องค์การ สมาคม ฯลฯ ชื่อผู้แต่งร่วม ชื่อผู้แปล ชื่อเรื่อง และหัวเรื่อง โดยที่นักศึกษาได้ข้อมูลมาจาก รายชื่อสิ่งพิมพ์ที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน และเมื่อพิจารณาจากประเภทของบัตรรายการ ที่นักศึกษาใช้มาก พบว่านักศึกษาค้นหาบัตรชื่อเรื่อง บัตรผู้แต่ง และบัตรเรื่อง ตาม ลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่นักศึกษามีและใช้มากคือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่งที่เป็นบุคคล และหัวเรื่อง ส่วนข้อมูลอื่นๆ มีการใช้น้อย ดังนั้นนักศึกษาที่มีข้อมูล ชื่อเรื่องก็จะค้น จากบัตรชื่อเรื่อง นักศึกษาที่มีข้อมูลชื่อผู้แต่งก็จะค้นจากบัตรผู้แต่ง นักศึกษาที่มีข้อมูล หัวเรื่องก็จะค้นจากบัตรหัวเรื่องได้ตรงตามความต้องการ

เมื่อวิเคราะห์ถึงรายการต่าง ๆ ในบัตรรายการที่ใช้ตามวัตถุประสงค์ ในการใช้บัตรรายการพบว่าเมื่อนักศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ ประกอบการเรียนตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด นักศึกษาจะใช้รายการชื่อเรื่อง และ หัวเรื่องอยู่ในระดับมาก เมื่อนักศึกษาค้นหาหนังสืออ่านประกอบวิชาที่กำลังศึกษาตาม ที่ตัวเองสนใจ นักศึกษาจะใช้รายการชื่อเรื่อง หัวเรื่อง และรายการเลขเรียก หนังสือ มากกว่ารายการอื่น ๆ เมื่อนักศึกษาค้นหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ประกอบ

การทำกาบ้าน รายงาน และค้นหาหนังสืออ่านตามความสนใจของตัวเอง นักศึกษาจะใช้รายการชื่อเรื่องและหัวเรื่องมากกว่ารายการอื่นๆ เมื่อนักศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ประกอบ การทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะใช้รายการชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่งที่เป็นบุคคล หัวเรื่อง และเลขเรียกหนังสือ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าประเภทของบัตรรายการที่นักศึกษานำมาใช้จะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการและข้อมูลที่นักศึกษานำมาใช้ค้น

ความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการ

นักศึกษากว่าครึ่ง (54.78%) ประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก ในการค้นพบบัตรรายการ รองลงมาจำนวน 88 คน หรือร้อยละ 32.35 ประสบความสำเร็จปานกลางในการค้นพบบัตรรายการมีนักศึกษากว่า 28 คน หรือร้อยละ 10.29 เท่านั้นที่ประสบความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการทุกครั้ง และมีนักศึกษากว่า 7 คน หรือร้อยละ 2.57 ที่ประสบความสำเร็จน้อยในการค้นพบบัตรรายการ และไม่มีนักศึกษานักที่ไม่ประสบความสำเร็จในการใช้บัตรรายการเลย (ตารางที่ 18)

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการประสบความสำเร็จในการใช้บัตรรายการของนักศึกษากว่า 3 คณะ พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ประสบความสำเร็จในการใช้บัตรรายการที่ไล่เลี่ยกันทั้ง 4 ระดับ โดยนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีอัตราเฉลี่ยที่สูงกว่าเล็กน้อย ส่วนนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นแตกต่างไปจาก 2 คณะดังกล่าว คือ ประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก 8 คน (61.54%) และประสบความสำเร็จปานกลาง 5 คน (38.46%) เท่านั้น โดยไม่มีจำนวนผู้ประสบความสำเร็จทุกครั้ง และประสบความสำเร็จน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีไม่ได้เรียนเน้นทางด้านมนุษยศาสตร์หรือสังคมศาสตร์ จึงไม่ค่อยมีทักษะในการใช้ห้องสมุดหรือการใช้บัตรรายการเท่ากับนักศึกษาอีก 2 คณะ และนอกจากนี้ยังพบว่าการมีข้อมูลมาค้นบัตรรายการของนักศึกษา มีผลต่อการประสบความสำเร็จในการใช้บัตรรายการ หรือค้นพบบัตรรายการของนักศึกษาด้วยเช่นกัน จากการเปรียบเทียบการประสบความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการระหว่างนักศึกษาที่มีข้อมูลมาค้นจำนวน 250 คน และนักศึกษาจำนวน 22 คนที่ไม่มีข้อมูลมาค้นพบว่า นักศึกษาจำนวนมากกว่าครึ่งที่มีข้อมูลมาค้น (141 และ 26 คน) ประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก และถูกต้องยิ่งในการค้นพบบัตรรายการ ร้อยละ 56.40 และ 10.40 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีข้อมูลมาค้นประสบความสำเร็จใน 2 ระดับนี้เพียงร้อยละ 36.36 และ 9.09 เท่านั้น และนักศึกษาที่มีข้อมูลมาค้นบัตรรายการยังมีอัตราการประสบความสำเร็จระดับปานกลาง (ร้อยละ 30.40) ที่มีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่มีข้อมูลมาค้นบัตรรายการ (ร้อยละ 54.55) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการมีข้อมูลมาค้นบัตรรายการนั้น มีผลต่อการประสบความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการของนักศึกษามากกว่าการไม่มีข้อมูลมาค้น

ปัญหาที่พบในการใช้บัตรรายการ

ปัญหาที่พบในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาแบ่งเป็น 2 สาเหตุ คือ สาเหตุที่เกิดจากห้องสมุดและสาเหตุที่เกิดจากตัวนักศึกษา โดยปัญหาที่เกิดจากตัวห้องสมุดนั้นเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง 4 ปัญหา คือ หัวเรื่องในบัตรรายการไม่ตรงกับหัวข้อที่ต้องการจะค้น บัตรแบ่งตอนมีน้อยทำให้ต้องใช้เวลานานในการค้นบัตรรายการ ปัญหาอื่นอีกบัตรรายการแน่นเกินไปทำให้ค้นไม่สะดวก และขาดบัตรโยง "ดูที่" และ "ดูเพิ่มเติมที่" ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยมี 3 ปัญหาคือ มีหนังสือแต่ไม่มีบัตรรายการ บัตรรายการเรียงผิดที่ และข้อความในบัตรรายการพิมพ์ผิด สำหรับ

ปัญหาที่เกิดจากตัวนักศึกษานั้น เป็นปัญหาที่เกิดอยู่ในระดับน้อยกว่าทั้งสิ้น ซึ่งปัญหาที่พบในการใช้บัตรรายการส่วนใหญ่ เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่สะดวกในการใช้บัตรรายการ มิใช่เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่รู้หรือไม่เข้าใจในการใช้บัตรรายการ หรือใช้ห้องสมุด ซึ่งปัญหาเหล่านี้ห้องสมุดสามารถแก้ไขปัญหาให้หมดไปได้

จากสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 2 คือ "ความสำเร็จในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาขึ้นอยู่กับความรู้เรื่องการใช้บัตรรายการ และการใช้ห้องสมุด"

จากจำนวนนักศึกษา 272 คน พบว่านักศึกษาที่เรียนวิชาใช้ห้องสมุด โดยเรียนอย่างเป็นทางการคือ เรียนจากวิชาการใช้ห้องสมุดและทักษะการเรียน (421-101) และเรียนจากห้องสมุดสถานศึกษาเดิม มีจำนวนถึง 230 คน หรือ ร้อยละ 84.56 และ อีกร้อยละ 15.44 จะเรียนการใช้ห้องสมุดอย่างไม่เป็นทางการ โดยเรียนจากการศึกษาคู่มือการใช้ห้องสมุด การได้รับคำแนะนำจากบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด เพื่อน และรุ่นพี่ และโดยวิธีอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบอัตราการประสบความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการระหว่างนักศึกษา 2 กลุ่ม พบว่า นักศึกษากลุ่มใหญ่ (132 และ 78 คน) ที่เรียนการใช้ห้องสมุดอย่างเป็นทางการ ประสบความสำเร็จค่อนข้างมากและ ปานกลาง ในการค้นพบบัตรรายการ (ร้อยละ 57.39 และ 33.91) ส่วนนักศึกษาที่เรียนการใช้ห้องสมุดอย่างไม่เป็นทางการนั้นประสบความสำเร็จในระดับเดียวกันเพียง ร้อยละ 40.48 และ 23.81 นักศึกษาที่เรียนวิชาการใช้ห้องสมุดอย่างเป็นทางการ ประสบความสำเร็จในการใช้บัตรรายการทุกครั้ง 16 คน หรือร้อยละ 28.57 ส่วนนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จน้อย ทั้ง 2 กลุ่มมีจำนวน 4 และ 3 คน หรือ ร้อยละ 1.74 และ 7.14 ทำให้สรุปได้ว่า ความสำเร็จในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาขึ้นอยู่กับความรู้เรื่องการใช้บัตรรายการและการใช้ห้องสมุด

ผลการประเมินผลการศึกษาวิจัย

จากปัญหาที่พบในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานบัตรรายการของหอสมุด พบว่า ปัญหา 4 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ หัวเรื่องในบัตรรายการไม่ตรงกับหัวเรื่องที่ต้องการจะค้นร่องลงมา คือ บัตรแบ่งตอนมีน้อย ทำให้ต้องใช้เวลาในการค้นบัตรรายการ สันตึกที่สามคือสันตึกบัตรรายการแบ่งเกินไป ทำให้ค้นไม่สะดวก และการขาดบัตรเรื่อง "อยู่" และ "ดูเพิ่มเติมที่" ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่อยู่ในกระบวนการงานเทคนิคของห้องสมุดทั้งสิ้น บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่วารสารใช้ใบวัดต่าง ๆ เหล่านี้ โดย

1. ห้องสมุดควรให้หัวเรื่องโดยละเอียด โดยเฉพาะชื่อวิชาที่มีอยู่ในหลักสูตรหรือการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย โดยอาจจะสำรวจจากรายชื่อสิ่งพิมพ์ที่อาจารย์กำหนดให้นักศึกษาอ่านในแต่ละรายวิชา ตรวจจำนวนหัวเรื่องในรายวิชาที่มีการเรียนการสอนให้ละเอียดมากขึ้น

2. ควรเพิ่มบัตรแบ่งตอนให้ละเอียดมากขึ้น โดยเฉพาะบัตรแบ่งตอนตามชื่อวิชาที่มีในหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย โดยอาจแบ่งตามสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนจำนวนมาก

3. ห้องสมุดควรตรวจสอบสันตึกบัตรรายการ และลดความหนาแน่นของบัตรรายการในสันตึก

4. ควรเพิ่มบัตรโยงสันตึกต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น เพราะจากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ในการใช้บัตรรายการแบบ ACCR1 และแบบ ACCR2 นั้นอาจเป็นเพราะว่าบัตรโยงสันตึกต่าง ๆ ของห้องสมุดมีน้อย ทำให้ผู้ใช้เสียเวลาในการค้นหา

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ช่วงเวลาที่แจกแบบสอบถาม เป็นช่วงใกล้สอบปลายภาค มีจำนวนนักศึกษาใช้บัตรรายการน้อยกว่าปกติ และทำให้ได้รับแบบสอบถามคืนมาต่ำกว่าที่คาดไว้ ทำให้มีผลกระทบต่อการวิจัย

2. การแจกแบบสอบถามในภาคเรียนที่ 1 มีผลต่อการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาเพราะ นักศึกษาปีที่ 1 บางคณะ และบางสาขาวิชา ยังไม่ได้ลงทะเบียนเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดและทักษะการเรียนรู้ (421-101) ซึ่งมีผลต่อการตอบและให้ข้อมูลในแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาการใช้บัตรรายการของอาจารย์ ข้าราชการ ลูกจ้างและตลอดจนบุคคลภายนอก ที่เข้าใช้บัตรรายการในหอสมุด จอนห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการด้วย เพื่อที่จะได้ทราบถึงลักษณะการใช้บัตรรายการของหอสมุดทุกประเภท ที่คาดว่าจะมีลักษณะการใช้บัตรรายการแตกต่างกัน

2. ควรมีการศึกษาการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ด้วย เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาศึกษาเปรียบเทียบกัน ทำให้ทราบถึงลักษณะการใช้บัตรรายการว่ามีข้อคล้ายคลึงหรือแตกต่างกัน เพื่อที่จะนำผลการศึกษามาปรับปรุงงานทำบัตรรายการต่อไป